

[Erling Dinesen.]

delse for afvisningen af vore forslag har vi i øvrigt ikke fået.

Vi har endelig et ændringsforslag, der berører de arbejdsløsheds-kasser, som ikke mere kan eksistere selvstændigt, fordi de ikke har de 1000 medlemmer, som lovforslaget kræver. Arbejdsministeren har stillet et ændringsforslag om dispensation, og det er en lille imødekommenhed over for de pågældende kasser, men vi finder ikke, det er tilstrækkeligt. Derfor har vi foreslået en dispensation indtil videre, men længst indtil 1. april 1976, for at give mere rimelige muligheder for forhandlinger om sammenslutninger disse kasser imellem eller om sammenslutning med andre og større kasser. Også dette beskedne ændringsforslag burde vi faktisk kunne enes om.

De øvrige ændringsforslag, der er stillet af arbejdsministeren, kan vi tiltræde, idet jeg dog gerne vil gøre et par bemærkninger til ændringsforslag nr. 24 vedrørende lærlinges og ligestilledes ret til dagpenge efter en måneds medlemstid som nydende medlem. Det er egentlig ikke noget godt forslag, og når vi tiltræder det nu, er det alene for at klare en akut situation. Vi mener bestemt, at spørgsmålet må behandles på ny i udvalget også med henblik på at løse problemerne for § 30-lærlinge, altså de voksne lærlinge, som efter de gamle regler har gunstigere vilkår. Vi må også, synes jeg, under et kommende udvalgsarbejde drøfte alle de spørgsmål, som er af betydning for en forbedring af arbejdsformidlingens muligheder; det gælder ikke mindst spørgsmålet om at få tilvejebragt varslingsregler, således at arbejdsformidlingen i god tid er bekendt med, om opsigelse vil finde sted inden for det lokale område. Sådanne regler vil bidrage til hurtigere at sikre nyt og passende arbejde til de opsagte. Det tror jeg også vil være en meget værdifuld foranstaltning for arbejdsformidlingen, og jeg kan altså ikke se, at det skulle være noget urimeligt eller et særlig belastende krav at stille til arbejdsgiverne. I øvrigt har jeg da ikke noget imod, om man overenskomstmæssigt træffer aftaler omkring disse spørgsmål.

Spørgsmålet om medlemskab for deltidsansatte er jo en vigtig nydannelse, det er jeg enig i, og vi må formentlig se på disse regler igen, når fornødne erfaringer er indhøstet.

Jeg mener også, vi må komme tilbage til spørgsmålet om adgang til at give dispensation til invalidepensionister med hensyn til 78 dages begrænsningen for ret til dagpenge. Jeg har forstået, at arbejdsministeren er positivt indstillet heroverfor, og at vi kan regne med forslag under det kommende udvalgsarbejde.

Lad mig så nævne, at Købstadforeningen har ønsket, at arbejdsformidlingen overføres til den primærkommunale forvaltning. Jeg vil gerne heroverfor sige, at jeg er enig i arbejdsministerens synspunkter, når det understreges over for udvalget, at hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet er enige i, at arbejdsformidlingssystemet skal være et landsomfattende enhedssystem i statsligt regie. Det er klart, at der også vil blive tale om et praktisk samarbejde med primærkommunerne, men jeg mener, det er meget vigtigt, at der bliver muligheder for en effektiv arbejdsmarkedspolitik, ikke afgrænset til den enkelte kommune, men en samordnet indsats for hele amtet og videreført til hele landet, og det skulle vi kunne opnå, hvis tingene bliver grebet rigtigt an.

Så har vi på ny drøftet spørgsmålet om disse velsignede vikarbureauer, et problem, som arbejdsministeren åbenbart ikke tager særlig højtideligt. Lad mig bare sige herom ved denne lejlighed, at jeg vil anbefale ministeren at gøre noget ved sagen, før vi kommer ud for misbrug i større omfang, og det er jeg ærligt talt bange for at vi gør, hvis der ikke snart bliver gjort noget ved det. Jeg er fortsat meget betænkelig ved den virksomhed, som udfolder sig i disse bureauer, og jeg mener egentlig, at der er tale om en omgælse af den offentlige arbejdsformidling.

Så er der lovforslaget om ændring af lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, hvor det drejer sig om at føre en bestemmelse fra arbejdsløshedsloven over til denne lovgivning. Jeg kunne for så vidt være enig i den form for rationalisering, som lovforslaget er udtryk for, det forekommer i og for sig naturligt at føre bestemmelsen om kursusnævnets sammensætning over til loven om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. Men det forekommer mig ikke rimeligt at fjerne fra arbejdsløshedsloven de bestemmelser, som har været meget betydningsfulde i tilfælde af større arbejdsløs-